

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของบิดาและมารดาของเด็กกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเด็กที่เข้าเรียนในงานวิชาการพัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์สุขวิทยาจิตและศูนย์พัฒนาการเด็กเล็ก โรงพยาบาลราชวิถี จำนวน 77 คู่ เก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2535 แสดงผลการวิจัยเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเด็ก ปัจจัยด้านครอบครัวและความสอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือของเด็ก

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง สัมพันธภาพของบิดาและมารดากับความสอดคล้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กของบิดาและมารดา

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดาและของมารดา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

x^2	แทน	ไค-สแควร์
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
P-value	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย ลักษณะทั่วไปของเด็กและครอบครัว ได้แก่ เพศของเด็ก ลำดับการเกิดของเด็ก ระดับการศึกษาของบิดา มารดา สถานภาพการทำงานของบิดา มารดา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ลักษณะครอบครัว เวลาที่บิดา มารดาใช้ดูแลบุตรในวันจันทร์ - ศุกร์ และวันหยุดราชการ สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา ระดับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา ปรากฏผลดังตาราง 1-8

1.1 ปัจจัยด้านเด็ก

จากการสำรวจเด็กกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 77 คน พบว่า เป็นเด็กเพศชาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 เพศหญิงจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลำดับการเกิด พบผลดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละและอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับการเกิด

ลำดับการเกิด	จำนวน (%)	อายุ \bar{X}	SD
บุตรคนเดียว	40 (51.9)	2.6995	.4560
บุตรคนแรก	10 (13.0)	2.8470	.3939
บุตรคนกลาง	5 (6.5)	3.0300	.0300
บุตรคนสุดท้าย	22 (28.6)	2.9536	.2803
รวม	77 (100.0)	2.8127	.4033

จากตาราง 1 พบว่า เด็กส่วนใหญ่เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัวถึงร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ บุตรคนสุดท้าย ร้อยละ 28.6 ที่เหลือเป็นบุตรคนแรกและคนกลาง ร้อยละ 13.0, 6.5 ตามลำดับ และมีอายุเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (ดูรายละเอียดการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุเฉลี่ยในตาราง 2 ภาคผนวก ก)

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

ลักษณะประชากร	บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ระดับการศึกษา</u>				
ประถมศึกษา	4	5.2	8	10.4
มัธยมศึกษา	24	31.2	18	23.4
อุดมศึกษา	49	63.6	51	66.2
รวม	77	100.0	77	100.0
<u>สถานภาพการทำงาน</u>				
ทำงานในบ้าน	4	5.2	5	6.5
ทำงานนอกบ้าน	73	94.8	72	93.5
รวม	77	100.0	77	100.0
<u>เวลาที่ใช้ดูแลลูกในวันจันทร์-ศุกร์ (ช.ม./วัน)</u>				
0 - 3 ช.ม.	46	59.7	13	16.9
4 - 6 ช.ม.	20	26.0	33	42.9
7 ช.ม. ขึ้นไป	11	14.3	31	40.2
รวม	77	100.0	77	100.0
<u>เวลาที่ใช้ดูแลลูกในวันหยุดราชการ</u>				
วันเสาร์ (ช.ม./วัน)				
0 - 3 ช.ม.	20	26.0	2	2.6
4 - 6 ช.ม.	15	19.5	9	11.7
7 ช.ม. ขึ้นไป	42	54.5	66	85.7
รวม	77	100.0	77	100.0
วันอาทิตย์ (ช.ม./วัน)				
0 - 3 ช.ม.	10	13.0	1	1.3
4 - 6 ช.ม.	17	22.1	9	11.7
7 ช.ม. ขึ้นไป	50	64.9	67	87.0
รวม	77	100.0	77	100.0

ลักษณะทั่วไปของบิดา มารดา จากตาราง 2 มีรายละเอียดดังนี้

บิดา บิดากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นไป รองลงมาคือ จบชั้นมัธยมศึกษา และมีบิดาเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จบชั้นประถมศึกษา ซึ่งพบว่า บิดาถึงร้อยละ 94.8 ทำงานนอกบ้าน มีเพียงร้อยละ 5.2 เท่านั้นที่ทำงานในบ้าน

มารดา มารดากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นไป รองลงมาคือ จบชั้นมัธยมศึกษา และมีมารดาเพียงส่วนน้อยที่จบชั้นประถมศึกษา ซึ่งพบว่า มารดาถึงร้อยละ 93.5 ทำงานนอกบ้าน มีเพียงร้อยละ 6.5 เท่านั้นที่ทำงานในบ้าน

เวลาที่ใช้ดูแลลูกในวันจันทร์ - ศุกร์ บิดาส่งส่วนใหญ่รายงานว่า ตนมีเวลาดูแลลูกเพียง 0.3 ช.ม.ต่อวัน รองลงมาคือ 4 - 6 ช.ม.ต่อวัน และบิดาเพียงส่วนน้อยที่มีเวลาดูแลลูก 7 ช.ม.ขึ้นไปต่อวัน สำหรับมารดานั้นรายงานว่า ตนเองมีเวลาดูแลลูก 4 - 6 ช.ม. และ 7 ช.ม.ขึ้นไปในสัดส่วนใกล้เคียงกัน ซึ่งมีมารดาเพียงส่วนน้อยที่มีเวลาดูแลลูกเพียง 0 - 3 ช.ม.ต่อวัน

เวลาที่ใช้ดูแลลูกในวันหยุดราชการ บิดาส่งส่วนใหญ่รายงานว่า ตนเองมีเวลาดูแลลูก 7 ช.ม.ขึ้นไป รองลงมาคือ 4 - 6 ช.ม. แต่ก็มีบิดาจำนวนไม่น้อยที่รายงานว่า มีเวลาดูแลลูกเพียง 0 - 3 ช.ม.ต่อวัน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ส่วนมารดามีเวลาดูแลลูกในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มารดาส่วนใหญ่รายงานว่า ตนเองมีเวลาดูแลลูกตั้งแต่ 7 ช.ม.ขึ้นไป และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีเวลาดูแลลูกน้อยกว่า 7 ช.ม.ต่อวัน

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

ลักษณะประชากร	จำนวน (N=77)	ร้อยละ
<u>รายได้ของครอบครัวต่อเดือน</u>		
0 - 9,999 บาท	23	29.9
10,000 - 19,999 บาท	28	36.4
20,000 บาท ขึ้นไป	26	33.8
รวม	77	100.0
<u>ลักษณะครอบครัว</u>		
ครอบครัวเดี่ยว	45	58.4
ครอบครัวขยาย	32	41.6

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะประชากร	จำนวน (N=77)	ร้อยละ
<u>สัมพันธภาพระหว่างบิดาและมารดา</u>		
Cohesion (บิดาและมารดาต่างสนับสนุน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน)		
ดี (> 4.5 คะแนน)	69	89.6
ไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	8	10.4
Expressiveness (บิดาและมารดา แสดงความรู้สึกของตนเองมาอย่างเปิดเผย บิดามารดา มีความสัมพันธ์ตรงกันใหม่)		
ดี (> 4.5 คะแนน)	57	74.0
ไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	20	26.0
Conflict (บิดาและมารดา มีความขัดแย้ง แสดงความโกรธและก้าวร้าวต่อกันอย่างเปิดเผย)		
ดี (< 4.5 คะแนน)	68	88.3
ไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	9	11.7
Organization (บิดาและมารดา มีส่วนร่วมในการวางแผนและประกอบกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน)		
ดี (> 4.5 คะแนน)	26	33.8
ไม่ดี (< 4.5 คะแนน)	51	66.2
Control (บิดาและมารดา อยู่ภายใต้กฎระเบียบและแบบแผนในชีวิตประจำวันอย่างเคร่งครัด)		
ดี (< 4.5 คะแนน)	66	85.7
ไม่ดี (> 4.5 คะแนน)	11	14.3

ลักษณะทั่วไปของครอบครัว จากตาราง 3 มีรายละเอียดดังนี้

รายได้ของครอบครัว เมื่อแบ่งรายได้ของครอบครัวออกเป็น 3 ช่วง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000 - 19,999 บาท ต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ 20,000 บาท ขึ้นไป และ 0 - 9,999 บาท ต่อเดือน ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน

ลักษณะครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 58.4 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 41.6 อาศัยอยู่ในครอบครัวขยาย

สัมพันธภาพระหว่างบิดาและมารดา บิดา มารดาส่วนใหญ่ มีสัมพันธภาพระหว่างกันในด้าน Cohesion, Expressiveness, Conflict และ Control ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนมากต่างก็ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการแสดงความรู้สึกของตนเองออกมาอย่างเปิดเผย ไม่ค่อยมีความขัดแย้งต่อกัน และต่างก็อยู่ภายใต้กฎระเบียบในชีวิตประจำวันอย่างผ่อนปรน แต่ในด้าน Organization กลับพบว่า บิดามารดาส่วนใหญ่ มีสัมพันธภาพต่อกันในเกณฑ์ไม่ดี แสดงให้เห็นว่า บิดา มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีส่วนร่วมกันในการวางแผน

หรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

1.3 บุคคลที่ดูแลและตัดสินใจเรื่องการอบรมเลี้ยงดูในกิจกรรมการช่วยเหลือตนเอง
ของเด็ก

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามกิจกรรมการช่วยเหลือตนเอง
ของเด็กตามการรายงานของบิดาและมารดา

กิจกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ผู้ดูแลเด็ก			
	บิดา (ร้อยละ)	มารดา (ร้อยละ)	บิดาและมารดา (ร้อยละ)	บิดามารดาและคนอื่นๆ (ร้อยละ)
<u>การรายงานของบิดา (N=77)</u>				
- การรับประทานอาหาร	5(6.5)	60(77.9)	4(5.2)	8(10.4)
- การทำความสะอาดร่างกาย และแต่งตัว	6(7.8)	61(79.2)	4(5.2)	6(7.8)
- การขับถ่าย	7(9.1)	60(77.9)	5(6.5)	5(6.5)
<u>การรายงานของมารดา (N=77)</u>				
- การรับประทานอาหาร	5(6.5)	58(75.3)	2(2.6)	12(15.6)
- การทำความสะอาดร่างกาย และแต่งตัว	1(1.3)	67(87.0)	0(0.0)	2(2.6)
- การขับถ่าย	3(3.9)	65(84.4)	2(2.6)	7(9.1)

จากตาราง 4 บิดารายงานว่า ส่วนใหญ่มารดาจะเป็นผู้ดูแลบุตรในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการขับถ่ายมากที่สุด ร้อยละ 77.9 , 79.2 และ 77.9 ตามลำดับ ส่วนบิดาจะดูแลในกิจกรรมดังกล่าวด้วยตนเอง ร้อยละ 6.5, 7.8 และ 9.1 บิดาและมารดาช่วยกันดูแลร้อยละ 5.2, 5.2 และ 6.5 และบิดามารดาช่วยกันดูแลร่วมกับพี่เลี้ยงหรือญาติคนอื่นๆ อีกร้อยละ 10.4, 7.8 และ 6.5 ตามลำดับ

สำหรับมารดาก็รายงานว่า ส่วนใหญ่ตนเองจะเป็นผู้ดูแลบุตรในกิจกรรมดังกล่าว ร้อยละ 75.3, 87.0 และ 84.4 บิดาดูแลเอง ร้อยละ 6.5, 1.3 และ 3.9 บิดามารดาช่วยกันกับพี่เลี้ยงและญาติคนอื่นๆ ช่วยกันดูแล ร้อยละ 15.6, 2.6 และ 9.1 ตามลำดับ แต่มารดา รายงานว่า บิดาจะช่วยดูแลบุตรร่วมกับตนเอง เฉพาะด้านการรับประทานอาหารและการขับถ่าย เพียง ร้อยละ 2.6 เท่านั้น

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตัดสินใจ เรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตร จำแนกตามกิจกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก ตามการรายงานของบิดาและมารดา

กิจกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ผู้ตัดสินใจ		
	บิดา(ร้อยละ)	มารดา(ร้อยละ)	บิดาและมารดา(ร้อยละ)
<u>การรายงานของบิดา (N=77)</u>			
- การรับประทานอาหาร	5(6.5)	60(77.9)	12(15.6)
- การทำความสะอาดร่างกาย และแต่งตัว	6(7.8)	61(79.2)	10(13.0)
- การขับถ่าย	7(9.1)	60(77.9)	10(13.0)
<u>การรายงานของมารดา (N=77)</u>			
- การรับประทานอาหาร	3(3.9)	62(80.5)	12(15.6)
- การทำความสะอาดร่างกาย และแต่งตัว	1(1.3)	67(87.0)	9(11.7)
- การขับถ่าย	4(5.2)	68(88.3)	5(6.5)

จากตาราง 5 บิดารายงานว่า ส่วนใหญ่มารดาจะเป็นผู้ตัดสินใจ เรื่องการฝึกลูกในการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการขับถ่าย ร้อยละ 77.9, 79.2 และ 77.9 รองลงมาคือ บิดากับมารดาช่วยกันตัดสินใจ ร้อยละ 15.6, 13.0 และ 13.0 ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยที่บิดาเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง คือร้อยละ 6.5, 7.8 และ 9.1 เท่านั้น

สำหรับมารดา ก็รายงานว่า ตนเองเป็นผู้ตัดสินใจ เรื่องการฝึกลูกในกิจกรรมดังกล่าว ร้อยละ 80.5, 87.0 และ 88.3 มารดากับบิดาช่วยกันตัดสินใจ ร้อยละ 15.6, 11.7 และ 6.5 และบิดาจะเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเองเพียงร้อยละ 3.9, 1.3 และ 5.2 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ระดับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของเด็กกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

พฤติกรรมการช่วยเหลือตนเอง	คะแนนการช่วยเหลือตนเอง	
	สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย
- ด้านการรับประทานอาหาร (N=77, คะแนนเฉลี่ย = 8.065, คะแนนต่ำสุด = 4.00, คะแนนสูงสุด = 12.00)	30 (39.0)	47 (61.0)
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและการแต่งตัว (N=77, คะแนนเฉลี่ย = 17.978, คะแนนต่ำสุด = 9.00, คะแนนสูงสุด = 24.00)	43 (55.8)	34 (44.2)
- ด้านการขยับถ่าย (N=77, คะแนนเฉลี่ย = 7.364, คะแนนต่ำสุด = 3.00, คะแนนสูงสุด = 8.00)	54 (70.1)	23 (29.9)
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม (N=77, คะแนนเฉลี่ย = 33.416, คะแนนต่ำสุด = 20.00, คะแนนสูงสุด = 44.00)	35 (45.5)	42 (54.5)

จากตาราง 6 เมื่อแบ่งคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีคะแนนในแต่ละกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ($>\bar{x}$) และกลุ่มที่มีคะแนนในแต่ละกิจกรรมต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ($\leq\bar{x}$) พบว่า เด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคะแนนช่วยเหลือตนเองได้สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในด้านการขยับถ่ายมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว ส่วนในด้านการรับประทานอาหารนั้น เด็กส่วนใหญ่จะได้คะแนนการช่วยตนเองอยู่ในกลุ่มต่ำกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมการช่วยเหลือตนเองในกิจกรรมทุกด้าน พบว่า เด็กส่วนมากมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองโดยรวมอยู่ในกลุ่มต่ำกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองด้านการ
รับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่ายและการช่วยเหลือตนเอง
โดยรวมของเด็ก

พฤติกรรมการช่วยเหลือ ตนเองของเด็ก (N=77)	การรับประทาน อาหาร	การทำความสะอาด ร่างกายและแต่งตัว	การขับถ่าย	การช่วยเหลือตนเอง โดยรวม
- ด้านการรับประทานอาหาร	1.0000	.3633 ***	-.0094	.6858 ***
- ด้านการทำความสะอาด ร่างกายและแต่งตัว		1.0000	.2790 **	.8942 ***
- ด้านการขับถ่าย			1.0000	.4173 ***
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม				1.0000

** P < .01 , *** P < .001

จากตาราง 7 แสดงว่า พฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กด้านการรับประทาน
อาหาร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับด้านการทำความสะอาดร่างกายและ
แต่งตัว แต่ไม่สัมพันธ์กับด้านการขับถ่าย กล่าวคือ เด็กที่มีคะแนนด้านการรับประทานอาหารสูงก็จะมี
คะแนนด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัวสูง แต่คะแนนด้านการขับถ่ายจะไม่สูงตามไปด้วย

พฤติกรรมด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการขับถ่าย มีความสัมพันธ์กัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ เด็กที่มีคะแนนด้านการทำความสะอาดร่างกายและ
แต่งตัวสูง ก็จะมีคะแนนด้านการขับถ่ายสูงด้วย

พฤติกรรมด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว หรือการ
ขับถ่าย กับการช่วยเหลือตนเองโดยรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
กล่าวคือ เด็กที่มีคะแนนการช่วยเหลือตนเองสูงในกิจกรรมดังกล่าว ก็จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเอง
โดยรวมสูงด้วย

1.5 วิธีการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มบิดาและกลุ่มมารดา

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

วิธีการอบรมเลี้ยงดู	กลุ่มบิดา (ร้อยละ)	กลุ่มมารดา (ร้อยละ)
แบบเพด็จการ	0 (0.0)	0 (0.0)
แบบประชาธิปไตย	49 (63.6)	50 (64.9)
แบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป	4 (5.2)	2 (2.6)
แบบเพิกเฉย	0 (0.0)	0 (0.0)
แบบจัดประเภทไม่ได้	24 (31.2)	25 (32.5)
รวม	77 (100.0)	77 (100.0)

จากตาราง 8 พบว่า บิดาและมารดาของเด็กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย ส่วนบิดาและมารดาที่เลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป มีเพียงร้อยละ 5.2 และ 2.6 ตามลำดับเท่านั้น ที่เหลือเป็นกลุ่มบิดาและมารดาที่เลือกวิธีการอบรมเลี้ยงดูหลายแบบคละกันไป คือ เป็นแบบจัดประเภทไม่ได้และเป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่มีบิดา มารดาที่เลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบเพด็จการหรือแบบเพิกเฉยแม้แต่รายเดียว

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเด็ก ปัจจัยด้านครอบครัวและความสอดคล้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา กับพฤติกรรมความช่วยเหลือตนเองของเด็ก ปรากฏดังตาราง 9-21

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเด็ก ได้แก่ เพศ และลำดับการเกิด กับพฤติกรรมความช่วยเหลือตนเองของเด็ก

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เพศของเด็ก			χ^2	df	P-Value
	เพศชาย(%)	เพศหญิง(%)	รวม(%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	20(26.0)	10(13.0)	30(39.0)	.56533	1	.4521
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	26(33.8)	21(27.3)	47(61.0)			
รวม	46(59.7)	31(40.3)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและการแต่งตัว						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	22(28.6)	21(27.3)	43(55.8)	2.22601	1	.1357
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	24(31.2)	10(13.0)	34(44.2)			
รวม	46(59.7)	31(40.3)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	34(44.2)	20(26.0)	23(29.9)	.39651	1	.5289
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	12(15.6)	11(14.3)	54(70.1)			
รวม	46(59.7)	31(40.3)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	21(27.3)	14(18.2)	35(45.5)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	25(32.5)	17(22.1)	42(54.6)			
รวม	46(59.7)	31(40.3)	77(100.0)			

จากตาราง 9 พบว่า เพศของเด็กไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ เด็กเพศชายและเพศหญิง มีระดับคะแนนการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวมไม่แตกต่างกัน

จากข้อมูลจะเห็นว่า เด็กเพศชายได้คะแนนการช่วยเหลือตนเอง อยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยและต่ำกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย ในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนเด็กเพศหญิงส่วนใหญ่จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านการรับประทานอาหาร อยู่ในกลุ่ม ต่ำกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย และจะได้คะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว อยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมากกว่า สำหรับด้านการขับถ่าย เด็กทั้งเพศชายและเพศหญิง จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองได้สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย และ เมื่อพิจารณาคะแนนการช่วยเหลือตนเองโดยรวม พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนการช่วยเหลือตนเองอยู่ในกลุ่มต่ำกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ยมากกว่า แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ลำดับการเกิดไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ บุตรคนเดียว บุตรคนแรก บุตรคนกลาง และบุตรคนสุดท้าย มีคะแนนการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ซึ่งมีข้อน่าสังเกตว่า เด็กที่เป็นบุตรคนแรกมีแนวโน้มมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองอยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในทุกด้าน ส่วนบุตรคนสุดท้ายนั้นมีแนวโน้มมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองอยู่ในกลุ่มเท่ากับหรือต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในทุกด้าน แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิดกับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ลำดับการเกิด				รวม (%)	X ²	df	P-Value
	บุตรคนเดียว (%)	บุตรคนแรก (%)	บุตรคนกลาง (%)	บุตรคนสุดท้าย (%)				
- ด้านการรับประทานอาหาร								
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	15(19.5)	7(9.1)	2(2.6)	6(7.8)	30(39.0)	5.35314	3	.1477
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	25(32.5)	3(3.9)	3(3.9)	16(20.8)	47(61.1)			
รวม	40(51.9)	10(13.0)	5(6.5)	22(28.6)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว								
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	26(33.8)	7(9.1)	2(2.6)	8(10.4)	43(55.8)	6.06731	3	.1084
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	14(18.2)	3(3.9)	3(3.9)	14(18.2)	34(44.2)			
รวม	40(51.9)	10(13.0)	5(6.5)	22(28.6)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย								
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	28(36.4)	7(9.1)	3(3.9)	6(7.8)	54(70.1)	.3168	3	.9570
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	12(15.6)	3(3.9)	2(2.6)	16(20.8)	23(29.9)			
รวม	40(51.9)	10(13.0)	5(6.5)	22(28.6)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม								
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	18(23.4)	7(9.1)	2(2.6)	8(10.4)	35(45.5)	3.22667	3	.3580
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	22(28.6)	3(3.9)	3(3.9)	14(18.2)	42(54.5)			
รวม	40(51.9)	10(13.0)	5(6.5)	22(28.6)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา สถานภาพการทำงานของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว เวลาที่บิดามารดาใช้ดูแลบุตรใน 1 วัน ลักษณะครอบครัว และสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดา กับพฤติกรรมความช่วยเหลือตนเองของเด็ก ผลปรากฏในตาราง 11-20

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของกลุ่มมารดา กับพฤติกรรมความช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ระดับการศึกษาของมารดา				X ²	df	P-Value
	ประถมศึกษา(%)	มัธยมศึกษา(%)	อุดมศึกษา(%)	รวม(%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	4(5.2)	7(9.1)	19(24.7)	30(39.0)	.47239	2	.8796
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	4(5.2)	11(14.3)	32(41.6)	47(61.0)			
รวม	8(10.4)	18(23.4)	51(66.2)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	10(13.0)	31(40.3)	43(55.8)	3.59189	2	.1660
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	6(7.8)	8(10.4)	20(26.0)	34(44.2)			
รวม	8(10.4)	18(23.4)	51(66.2)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	12(15.6)	40(51.9)	54(70.1)	9.55905	2	.0084**
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	6(7.8)	6(7.8)	11(14.3)	23(29.9)			
รวม	8(10.4)	18(23.4)	51(66.2)	77(100.0)			
- การช่วยตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	9(11.7)	25(32.5)	35(45.5)	3.91560	2	.1412
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	7(9.1)	9(11.7)	26(33.8)	42(54.5)			
รวม	8(10.4)	18(23.4)	51(66.2)	77(100.0)			

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของกลุ่มบิดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

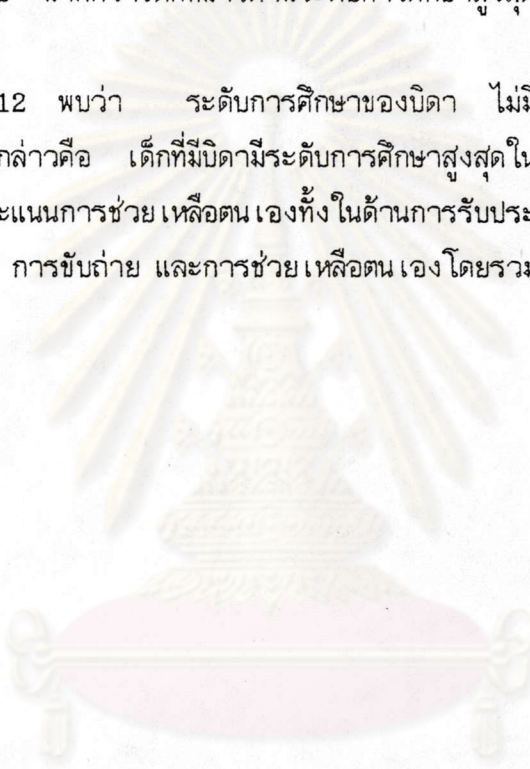
คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ระดับการศึกษาของบิดา				X ²	df	P-Value
	ประถมศึกษา(%)	มัธยมศึกษา(%)	อุดมศึกษา(%)	รวม(%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	3(3.9)	11(14.3)	16(20.8)	30(39.0)	3.48106	2	.1754
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	13(16.9)	33(42.9)	47(61.1)			
รวม	4(5.2)	24(31.2)	49(63.6)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	3(3.9)	12(15.6)	28(36.4)	43(55.8)	.96118	2	.6184
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	12(15.6)	21(27.3)	34(44.2)			
รวม	4(5.2)	24(31.2)	49(63.6)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	1(1.3)	16(20.8)	37(48.1)	54(70.1)	4.70364	2	.0952
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	3(3.9)	8(10.4)	12(15.6)	23(29.9)			
รวม	4(5.2)	24(31.2)	49(63.6)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	9(11.7)	24(31.2)	35(45.5)	.89141	2	.1412
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	2(2.6)	15(19.5)	25(32.5)	42(54.5)			
รวม	4(5.2)	24(31.2)	49(63.6)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตาราง 11 พบว่า ระดับการศึกษาของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วย
เหลือตนเองในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการช่วย
เหลือตนเองโดยรวมของเด็ก แต่พบว่าระดับการศึกษาของมารดานั้น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
ช่วยเหลือตนเองด้านการขับถ่ายของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่มารดามีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมี
ระดับคะแนนการช่วยเหลือตนเอง ด้านการขับถ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อมูลจะเห็นว่า เด็กที่มารดามีระดับการศึกษาสูงสุดในชั้นมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา มี
คะแนนในการช่วยเหลือตนเองด้านการขับถ่าย โดยสามารถไปถ่ายอุจจาระและปัสสาวะ ในที่ที่เหมาะสม
อยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย มากกว่าเด็กที่มารดามีระดับการศึกษาสูงสุดในชั้นประถมศึกษา อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 12 พบว่า ระดับการศึกษาของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
ช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่มีบิดามีระดับการศึกษาสูงสุดในชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา
และอุดมศึกษา มีระดับคะแนนการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาด
ร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการทำงานของกลุ่มมารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	สถานภาพการทำงานของมารดา			X ²	df	P-Value
	ทำงานนอกบ้าน (%)	ทำงานในบ้าน (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	28 (36.4)	2 (2.6)	30 (39.0)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	44 (57.1)	3 (3.9)	47 (61.0)			
รวม	72 (93.5)	5 (6.5)	77 (100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	41 (53.2)	2 (2.6)	43 (55.8)	.07406	1	.7855
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	31 (40.3)	3 (3.9)	34 (44.2)			
รวม	72 (93.5)	5 (6.5)	77 (100.0)			
- ด้านการขับถ่าย						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	51 (66.2)	3 (3.9)	54 (70.1)	.00004	1	.9948
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	21 (93.5)	2 (2.6)	23 (29.9)			
รวม	72 (93.5)	5 (6.5)	77 (100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	33 (42.9)	2 (2.6)	35 (45.5)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	39 (50.6)	3 (3.9)	42 (54.5)			
รวม	72 (93.5)	5 (6.5)	77 (100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการทำงานของกลุ่มบิดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	สถานภาพการทำงานของบิดา			X ²	df	P-Value
	ทำงานนอกร้าน (%)	ทำงานในบ้าน (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	28(36.4)	2(2.6)	30(39.0)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	45(54.4)	2(2.6)	47(61.0)			
รวม	73(94.8)	4(5.2)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	39(50.6)	4(5.2)	43(55.8)	1.71463	1	.1904
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	34(44.2)	0(0.0)	34(44.2)			
รวม	73(94.8)	4(5.2)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	51(66.2)	3(3.9)	54(70.1)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	22(28.6)	1(1.3)	23(29.9)			
รวม	73(94.8)	4(5.2)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	32(41.6)	3(3.9)	35(45.5)	.49443	1	.4820
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	41(53.2)	1(1.3)	42(54.5)			
รวม	73(94.8)	4(5.2)	77(100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตาราง 13 - 14 พบว่า สถานภาพการทำงานทั้งของบิดาและมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ ไม่ว่าจะบิดาหรือมารดาจะทำงานนอกบ้านหรือทำงานในบ้าน เด็กก็จะมีระดับคะแนนการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงานร่วมกับเวลาที่บิดา มารดา ใช้ดูแลบุตรใน 1 วัน พบว่า เด็กที่มารดาทำงานนอกบ้านและมีเวลาดูแลในวันจันทร์ - ศุกร์ แตกต่างกัน จะมีระดับคะแนนการช่วยเหลือตนเองด้านการขับถ่ายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ความสัมพันธ์ระหว่าง เวลาที่กลุ่มมารดาทำงานนอกบ้าน ใช้ดูแลบุตร ในวันจันทร์-ศุกร์ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองด้านการขับถ่ายของเด็ก

เวลาที่กลุ่มมารดาทำงานนอกบ้าน ใช้ดูแลบุตร ต่อวัน	คะแนนการช่วยเหลือตนเองด้าน การขับถ่ายของเด็ก			χ^2	df	P-Value
	สูงกว่า	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	รวม(%)			
	เกณฑ์เฉลี่ย(%)	เกณฑ์เฉลี่ย(%)				
0-3 ช.ม.	6(8.3)	7(9.7)	13(18.1)	6.59168	2	.0370*
4-6 ช.ม.	22(30.6)	10(13.9)	32(44.4)			
7 ช.ม. ขึ้นไป	23(31.9)	4(5.6)	27(37.5)			
รวม	51(70.8)	21(29.2)	72(100.0)			

จากข้อมูลจะเห็นว่า เด็กในกลุ่มมารดาทำงานนอกบ้านและมีเวลาดูแลลูกในวันจันทร์ - ศุกร์ มากกว่า 4 ช.ม. ต่อวัน จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองด้านการขับถ่าย โดยสามารถไปถ่ายปัสสาวะและอุจจาระ ในที่ที่เหมาะสม อยู่ในกลุ่มสูงกว่า เกณฑ์เฉลี่ย มากกว่ากลุ่มที่มารดามีเวลาดูแลลูกน้อยกว่า 4 ช.ม. ต่อวัน

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่กลุ่มมารดาใช้ดูแลบุตรในวันจันทร์-ศุกร์ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เวลาที่ใช้ดูแลบุตร (ชม./วัน)			รวม (%)	χ^2	df	P-Value
	0-3 ชม. (%)	4-6 ชม. (%)	7 ชม. ขึ้นไป (%)				
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	8 (10.4)	13 (26.0)	9 (11.7)	30 (39.0)	4.0741	2	.1304
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	5 (6.5)	20 (16.9)	22 (28.6)	47 (61.0)			
รวม	13 (16.9)	33 (42.9)	31 (40.3)	77 (100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	6 (7.8)	20 (26.0)	17 (22.1)	43 (55.8)	.81123	2	.6666
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	7 (9.1)	13 (16.9)	14 (18.2)	34 (44.2)			
รวม	13 (16.9)	33 (42.9)	31 (40.3)	77 (100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	6 (7.8)	23 (29.9)	25 (32.5)	54 (70.1)	5.20670	2	.0740
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	7 (9.1)	10 (13.0)	6 (7.8)	23 (29.9)			
รวม	13 (16.9)	33 (42.9)	31 (40.3)	77 (100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	6 (7.8)	17 (22.1)	12 (15.6)	35 (45.5)	1.06027	2	.5885
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	7 (9.1)	16 (20.8)	19 (27.7)	42 (54.5)			
รวม	13 (16.9)	33 (42.9)	31 (40.3)	77 (100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่กลุ่มบิดาใช้ดูแลบุตรในวันจันทร์-ศุกร์ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	เวลาที่ใช้ดูแลบุตร (ชม./วัน)			รวม (%)	x ²	df	P-Value
	0-3 ชม. (%)	4-6 ชม. (%)	7 ชม. ขึ้นไป (%)				
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	17(22.1)	7(9.1)	6(7.8)	30(39.0)	1.33308	2	.5135
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	29(37.7)	13(16.9)	5(6.5)	47(61.0)			
รวม	46(59.7)	20(26.0)	11(14.3)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	22(28.6)	14(18.2)	7(9.1)	43(55.8)	3.09548	2	.2127
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	24(31.2)	6(7.8)	4(5.2)	34(44.2)			
รวม	46(59.7)	20(26.0)	11(14.3)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	33(41.6)	13(16.9)	9(11.7)	54(70.1)	0.97564	2	.6140
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	14(18.2)	7(9.1)	2(2.6)	23(29.9)			
รวม	46(59.7)	20(26.0)	11(14.3)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	21(27.3)	7(16.9)	7(9.1)	35(45.5)	2.34906	2	.3090
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	25(32.5)	13(9.1)	4(5.2)	42(54.5)			
รวม	46(59.7)	20(26.0)	11(14.3)	77(100.0)			

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตาราง 16 พบว่า เวลาที่มารดาใช้ดูแลลูกในวันจันทร์ - ศุกร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่มารดามีเวลาในการดูแลลูกในวันจันทร์ - ศุกร์ มากหรือน้อยแตกต่างกัน จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งมีข้อน่าสังเกตคือ เด็กที่มารดามีเวลาดูแลลูกมากกว่า 4 ช.ม. ในวันจันทร์ - ศุกร์ มีแนวโน้มมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการขับถ่ายอยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย มากกว่ากลุ่มที่มารดามีเวลาน้อยกว่า 4 ช.ม. แต่ในด้านการรับประทานอาหารกลับมีแนวโน้มตรงกันข้ามคือ เด็กที่มารดามีเวลาดูแลลูกน้อยกว่า 4 ช.ม. จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านนี้อยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย มากกว่ากลุ่มที่มารดามีเวลาดูแลลูกมากกว่า 4 ช.ม.

จากตาราง 17 พบว่า เวลาที่บิดาใช้ดูแลบุตรในวันจันทร์ - ศุกร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่บิดามีเวลาดูแลลูกในวันจันทร์ - ศุกร์ มากหรือน้อยแตกต่างกัน จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยตนเองโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่กลุ่มบิดาและกลุ่มมารดา ใช้ดูแลบุตรในวันหยุดราชการ กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก ก็พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดที่ตาราง ก - ง ในภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัว กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	รายได้ของครอบครัวต่อเดือน				x ²	df	P-Value
	0-9,999 บาท (%)	10,000-19,999 บาท (%)	20,000 บาทขึ้นไป (%)	รวม(%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	7(9.1)	18(23.4)	5(6.5)	30(39.0)	12.51015	2	.0019**
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	16(20.8)	10(13.0)	21(27.3)	47(61.0)			
รวม	23(29.9)	28(36.4)	26(33.8)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	13(16.9)	19(24.7)	11(14.3)	43(55.8)	3.57501	2	.1674
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	10(13.0)	9(11.7)	15(19.5)	34(44.2)			
รวม	23(29.9)	28(36.4)	26(33.8)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	15(19.5)	20(26.0)	19(24.7)	54(70.1)	.39531	2	.8207
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	8(10.4)	8(10.4)	7(9.1)	23(29.9)			
รวม	23(29.9)	28(36.4)	26(33.8)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	9(11.7)	16(20.8)	10(13.0)	35(45.5)	2.42669	2	.2972
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	14(18.2)	12(15.6)	16(20.4)	42(54.5)			
รวม	23(29.9)	28(36.4)	26(33.8)	77(100.0)			

จากตาราง 18 พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก ในด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวมของเด็ก แต่พบว่า รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองด้านการรับประทานอาหารของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ เด็กที่บิดามารดา มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านการรับประทานอาหารแตกต่างกัน

ซึ่งจากข้อมูลจะเห็นว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 19,999 บาท ต่อเดือน ส่วนใหญ่จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านการรับประทานอาหารสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย แต่เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 0 - 9,999 บาท และ 20,000 บาท ขึ้นไปต่อเดือน ส่วนใหญ่จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านนี้ อยู่ในกลุ่มต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย

และเมื่อพิจารณาในการช่วยเหลือตนเองด้านอื่น ๆ ก็พบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 19,999 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในทุกด้าน แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คุรุณวิทย์วิทยพัชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะครอบครัว กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	ลักษณะครอบครัว			x ²	df	P-Value
	ครอบครัวเดี่ยว (%)	ครอบครัวขยาย (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	15(19.5)	15(19.5)	30(39.0)	.92883	1	.3352
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	30(39.0)	17(22.1)	47(61.0)			
รวม	45(58.4)	32(41.6)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	24(31.2)	19(24.7)	43(55.8)	.08603	1	.7693
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	21(27.3)	13(16.9)	34(44.2)			
รวม	45(58.4)	32(41.6)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	32(41.6)	22(28.6)	54(70.1)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	13(16.9)	10(13.0)	23(29.9)			
รวม	45(58.4)	32(41.6)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	18(23.4)	17(22.1)	35(45.5)	.82392	1	.3640
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	27(35.1)	15(19.5)	42(54.5)			
รวม	45(58.4)	32(41.6)	77(100.0)			

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา	คะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กโดยรวม			χ^2	df	P-Value
	สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย(%)	ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย(%)	รวม(%)			
- Cohesion						
สัมพันธภาพดี (>4.5 คะแนน)	32(41.6)	37(48.1)	69(89.6)	.01046	1	.9185
สัมพันธภาพไม่ดี (<4.5 คะแนน)	3(3.9)	5(6.5)	8(10.4)			
รวม	35(45.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- Expressiveness						
สัมพันธภาพดี (>4.5 คะแนน)	27(35.1)	30(39.0)	57(74.0)	.09512	1	.7578
สัมพันธภาพไม่ดี (<4.5 คะแนน)	8(10.4)	12(15.6)	20(26.0)			
รวม	35(45.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- Conflict						
สัมพันธภาพดี (<4.5 คะแนน)	33(42.9)	35(45.5)	68(88.3)	1.28438	1	.2571
สัมพันธภาพไม่ดี (>4.5 คะแนน)	2(2.6)	7(9.1)	9(11.7)			
รวม	35(45.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- Organization						
สัมพันธภาพดี (>4.5 คะแนน)	8(10.4)	18(23.4)	26(33.8)	2.57876	1	.1083
สัมพันธภาพไม่ดี (<4.5 คะแนน)	27(35.1)	24(31.2)	51(66.2)			
รวม	35(45.5)	42(54.5)	77(100.0)			
- Control						
สัมพันธภาพดี (<4.5 คะแนน)	29(37.7)	37(48.1)	66(85.7)	.10694	1	.7436
สัมพันธภาพไม่ดี (>4.5 คะแนน)	6(7.8)	5(6.5)	11(14.3)			
รวม	35(45.5)	42(54.5)	77(100.0)			

จากตาราง 19 พบว่า ลักษณะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ ไม่ว่าเด็กจะอยู่ในครอบครัวเดี่ยว หรือครอบครัวขยาย ก็จะมีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเอง ทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองโดยรวมของเด็ก กล่าวคือ บิดาที่มีสัมพันธภาพในด้าน Cohesion, Expressiveness, Conflict, Organization และ Control ในเกณฑ์ดีหรือไม่ดี จะมีบุตรที่มีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลจะเห็นว่า ไม่ว่าบิดา มารดา จะมีการสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Cohesion) หรือ มีการแสดงความรู้สึกของตนเองมาอย่างเปิดเผย (Expressiveness) หรือ มีความขัดแย้งต่อกัน (Conflict) หรือไม่ก็ตาม เด็กของกลุ่มบิดามารดาเหล่านี้ ส่วนใหญ่ก็มีแนวโน้ม มีคะแนนการช่วยเหลือตนเองสูงกว่าหรือเท่ากับ แต่กลับพบว่า ถ้าบิดามารดาส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีส่วนร่วมกันในการวางแผน และประกอบกิจกรรมต่างๆ ในบ้านร่วมกัน (Organization) หรือ ค่อนข้างเคร่งครัดในกฎระเบียบแบบแผนชีวิตประจำวัน (Control) เด็กของบิดามารดากลุ่มนี้ จะมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมากกว่า

และ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก ในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการขับถ่าย ก็พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูรายละเอียดที่ตาราง จ - ฉ ในภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก
 ปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ระหว่างความสอดคล้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก

คะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา			x ²	df	P-Value
	สอดคล้อง (%)	ไม่สอดคล้อง (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	21(27.3)	9(11.7)	30(39.0)	.24927	1	.6176
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	29(37.7)	18(23.4)	47(61.0)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	28(36.4)	15(19.5)	43(55.8)	.00000	1	1.0000
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	22(28.6)	12(15.6)	34(44.2)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	36(46.8)	18(23.4)	54(70.1)	.05154	1	.8204
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	14(18.2)	9(11.7)	23(29.9)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม						
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	22(28.6)	13(16.9)	35(45.5)	.01188	1	.9132
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	28(36.4)	14(18.2)	42(54.5)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			

จากตาราง 21 พบว่า ความสอดคล้องในวิธีการเลี้ยงดูของบิดา มารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กล่าวคือ เด็กที่บิดามารดา ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน (แบบสอดคล้อง) หรือ บิดามารดา ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน (แบบไม่สอดคล้อง) จะมีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลจะเห็นว่า ไม่ว่าจะบิดา มารดาจะ เลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน (แบบสอดคล้อง) หรือเลือกวิธีการอบรมเลี้ยงดูคนละแบบ (แบบไม่สอดคล้อง) ก็มีแนวโน้ม มีบุตรที่มีคะแนนการช่วยเหลือตนเองในด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการขับถ่ายอยู่ในกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมากกว่า แต่ก็พบว่าในด้านการรับประทานอาหาร และการช่วยเหลือตนเองโดยรวม เด็กมีแนวโน้มมีคะแนนการช่วยเหลือตนเองอยู่ในกลุ่มต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ยมากกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดามารดากับความสอดคล้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กของบิดาและมารดา
ผลปรากฏในตาราง 22

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของบิดา มารดา กับความสอดคล้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดา	วิธีการอบรมเลี้ยงดู			x ²	df	P-Value
	สอดคล้อง (%)	ไม่สอดคล้อง (%)	รวม (%)			
- Cohesion						
สัมพันธภาพดี (>4.5 คะแนน)	47(61.1)	22(28.6)	69(89.6)	1.75970	1	.1847
สัมพันธภาพไม่ดี (<4.5 คะแนน)	3(3.9)	5(6.5)	8(10.4)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- Expressiveness						
สัมพันธภาพดี (>4.5 คะแนน)	38(49.4)	19(24.7)	57(74.0)	.07036	1	.7908
สัมพันธภาพไม่ดี (<4.5 คะแนน)	12(15.6)	8(10.4)	20(26.0)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- Conflict						
สัมพันธภาพดี (<4.5 คะแนน)	44(57.1)	24(31.2)	68(88.3)	.00000	1	1.0000
สัมพันธภาพไม่ดี (>4.5 คะแนน)	6(7.8)	3(3.9)	9(11.7)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- Organization						
สัมพันธภาพดี (>4.5 คะแนน)	18(23.4)	8(10.4)	26(33.8)	.09705	1	.7554
สัมพันธภาพไม่ดี (<4.5 คะแนน)	32(41.6)	19(24.7)	51(66.2)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			
- Control						
สัมพันธภาพดี (<4.5 คะแนน)	43(55.8)	23(29.9)	66(85.7)	.00000	1	1.0000
สัมพันธภาพไม่ดี (>4.5 คะแนน)	7(9.1)	4(5.2)	11(14.3)			
รวม	50(64.9)	27(35.1)	77(100.0)			

จากตาราง 22 พบว่าสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับความสอดคล้อง
 ในวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา กล่าวคือ บิดาและมารดาที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน กับบิดา
 มารดาที่มีสัมพันธภาพไม่ดีต่อกัน เลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่สอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง ไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

เมื่อพิจารณาจากข้อมูล จะเห็นว่า ไม่ว่าบิดามารดาจะมีการแสดงความรู้สึกของตนออกมา
 อย่างเปิดเผย มีความขัดแย้งต่อกัน มีส่วนร่วมกันในการวางแผน การประกอบกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน
 หรือจะต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบแบบแผนในชีวิตประจำวัน หรือไม่ก็ตาม ก็มีแนวโน้มที่จะ เลือกใช้วิธีการ
 อบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน (แบบสอดคล้อง) มากกว่า ส่วนบิดามารดาที่ไม่ค่อยมีการช่วยเหลือ
 ชิงกันและกัน จะเลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน (แบบไม่สอดคล้อง) มากกว่า แต่ไม่พบ
 ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรช่วยเหลือตนเองของเด็กกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา และมารดาปรากฏผลดังตาราง 23-24

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรช่วยเหลือตนเองของเด็ก กับการอบรมเลี้ยงดูของมารดา

คะแนนพฤติกรรมกรช่วยเหลือตนเองของเด็ก	วิธีการอบรมเลี้ยงดูของมารดา				x ²	df	P-Value
	แบบประชาธิปไตย (%)	แบบปกป้องฯ (%)	แบบจัดประเภทไม่ได้ (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	20 (26.0)	0 (0.0)	10 (13.0)	30 (39.0)	1.3164	2	.5193
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	30 (39.0)	2 (2.6)	15 (19.5)	47 (61.0)			
รวม	50 (64.9)	2 (2.6)	25 (32.5)	77 (100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	32 (41.6)	0 (0.0)	11 (14.0)	43 (55.8)	5.30047	2	.0706
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	18 (23.4)	2 (2.6)	14 (18.2)	34 (44.2)			
รวม	50 (64.9)	2 (2.6)	25 (32.5)	77 (100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	40 (51.9)	0 (0.0)	14 (14.3)	54 (70.1)	9.40367	2	.0091**
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	10 (13.0)	2 (2.6)	11 (18.2)	23 (29.9)			
รวม	50 (64.9)	2 (2.6)	25 (32.5)	77 (100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	25 (32.5)	0 (0.0)	10 (13.0)	35 (45.5)	2.38333	2	.3037
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ เกณฑ์เฉลี่ย	25 (32.5)	2 (2.6)	15 (19.5)	42 (54.5)			
รวม	50 (64.9)	2 (2.6)	25 (32.5)	77 (100.0)			

ตาราง 24 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา

คะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็ก	วิธีการอบรมเลี้ยงดู				x ²	df	P-Value
	แบบประชาธิปไตย (%)	แบบปกป้อง (%)	แบบจัดประเภทไม่ได้ (%)	รวม (%)			
- ด้านการรับประทานอาหาร							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	23(29.9)	2(2.6)	5(6.5)	30(39.0)	4.83265	2	.0892
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	26(33.8)	2(2.6)	19(24.7)	47(61.0)			
รวม	49(63.6)	4(5.2)	24(31.2)	77(100.0)			
- ด้านการทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	30(39.0)	2(2.6)	11(14.3)	43(55.8)	1.60605	2	.4480
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	19(24.7)	2(2.6)	13(16.9)	34(44.2)			
รวม	49(63.6)	4(5.2)	24(31.2)	77(100.0)			
- ด้านการขับถ่าย							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	38(49.4)	1(1.3)	15(19.5)	54(70.1)	5.84430	2	.0538
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	11(14.3)	3(3.9)	9(11.7)	23(29.9)			
รวม	49(63.6)	4(5.2)	24(31.2)	77(100.0)			
- การช่วยเหลือตนเองโดยรวม							
สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย	25(32.5)	2(2.6)	8(10.4)	35(45.5)	2.06780	2	.3556
ต่ำกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ย	24(31.2)	2(2.6)	16(20.8)	42(54.5)			
รวม	49(63.6)	4(5.2)	24(31.2)	77(100.0)			

จากตาราง 23 พบว่า พฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว และการช่วยเหลือตนเองโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของมารดา แต่พบว่า พฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กในด้านการขับถ่าย กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของมารดา กล่าวคือ เด็กที่มีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองในด้านการขับถ่าย โดยสามารถที่จะไปถ่ายปัสสาวะและอุจจาระในที่ที่เหมาะสม ได้มากน้อยแตกต่างกัน จะมีมารดาที่ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากข้อมูลจะเห็นว่าเด็กที่ช่วยเหลือตนเองในด้านนี้ได้ดีนั้น มีมารดาที่ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด และเมื่อพิจารณาจากคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองในทุกด้าน มีข้อน่าสังเกตว่าเด็กที่มารดาใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไปนั้น ส่วนใหญ่ จะมีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองอยู่ในกลุ่มต่ำกว่า หรือเท่ากับเกณฑ์เฉลี่ยในทุกด้าน

จากตาราง 24 พบว่า พฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองของเด็กไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดา กล่าวคือ เด็กที่มีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือตนเองทั้งในด้านการรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกายและแต่งตัว การขับถ่าย และการช่วยเหลือตนเองโดยรวมแตกต่างกัน มีบิดาที่ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย